

Til § 3, 1. Stk., føjes efter 1. Punktum: »For saa vidt det tegnede Areal overstiger 39 200 ha, betales der et Tillæg paa 10 Øre pr. Dobbelcentner; for saa vidt det tegnede Areal overstiger 41 500 ha, forhøjes Tillægget til 20 Øre pr. Dobbelcentner, og for saa vidt det tegnede Areal overstiger 44 000 ha, forhøjes Tillægget til 30 Øre pr. Dobbelcentner.«

§ 10 affattes saaledes:

»Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, har Gyldighed indtil 31. December 1947. Bestemmelserne i § 3 har dog kun Gyldighed indtil 30. April 1947.

Forslag til eventuel Forlængelse af Sukkerordningen vil være at forelægge Rigsdagen senest den 15. Februar 1947.«

Ved Fremsættelsen af Lovforslaget paa pegede *Handelsministeren*, at der i de senere Aar som Følge af Vanskelighederne ved at sikre den fornødne Arbejdskraft til Roernes Pasning og Optagning har fundet en gradvis *Arealnedgang* Sted. I Perioden 1938—41 steg Sukkerroearalet fra 70 786 Tdr. Ld. til 86 247 Tdr. Ld., men derefter er det gradvis aftaget til 70 948 Tdr. Ld. i 1945. Nedgangen i Arealerne har i Forbindelse med et aftagende Udbytte i Dobbelcentner pr. Arealenhed givet en *faldende Sukkerproduktion*, saa at man for at kunne opretholde en ønskelig Eksport af Sukker har maattet opretholde en relativt streng Rationering.

Fra Regeringens Side har der været ført en Række Forhandlinger med Overbestyrelsen for De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger med Henblik paa Sukkerroerordningens Videreførelse paa en saadan Maade, at der kunde blive Dækning for saavel det indenlandske Forbrug som for en Eksport til vore interesserede Nabolande. Fra Overbestyrelsens Side har man under disse Forhandlinger foreslaaet, at der i forskellig Form skulde indrømmes Sukkerroedyrkerne en forhøjet Pris. Nogen Begrundelse herfor i Omkostningsstigningerne foreligger ganske vist ikke. Efter den hidtidige Ordning faar Sukkerroedyrkerne nemlig gennem Regulering af Prisen Dækning for Arbejdslønstigningerne, men man mente fra Overbestyrelsens Side, at en vis Prisforhøjelse i Forbindelse med Garanti for et vist Mindsteudbytte kunde tjene til at fremkalde en forøget Tegning af Arealer til Sukkerroedyrkning, hvilket vi saa ganske afgjort alle maa anse for overordentlig ønskeligt. Fra Regeringens Side har man dog dels under Hensyn til Prisniveauet, dels under Hensyn til den Afgivelse fra de i øvrigt over for Landbrugsproduktionerne anlagte Synspunkter, som en Imødekommelse af de fremsatte Ønsker vilde